

województwa (miasta wyłączonego z województwa).

§ 4. 1. Ogólna ilość materiałów budowlanych o niedostatecznej podaży, przeznaczonych zgodnie z narodowym planem społeczno-gospodarczym na zaopatrzenie rynku, jest rozdzielana w poszczególnych rodzajach i asortymentach:

- 1) centralnie, przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrami Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska i Rolnictwa, po uzgodnieniu z Zarządem Głównym Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — między województwa (miasta wyłączone z województw) z podziałem na miasto i wieś,
 - 2) przez organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego między powiaty, miasta stanowiące powiaty i dzielnice w miastach wyłączonych z województw, po uprzednim ustaleniu ilości materiałów budowlanych przeznaczonych na zaopatrzenie nabywców uspołecznionych i indywidualnych z podziałem na miasto i wieś; wydzielone dla nabywców uspołecznionych ilości materiałów budowlanych stanowią górną granicę, do której organy administracji państwowej stopnia powiatowego mogą przydzielać materiały tej grupie odbiorców,
 - 3) przez organy administracji państwowej stopnia powiatowego:
 - a) terytorialnie między gminy (miasta i gminy) oraz miasta nie stanowiące powiatów — w odniesieniu do materiałów budowlanych przeznaczonych dla nabywców indywidualnych,
 - b) dla poszczególnych nabywców uspołecznionych.
2. Prezydenci i naczelnicy miast, naczelnicy dzielnic, naczelnicy gmin (miast i gmin) przydzielają materiały budowlane nabywcom indywidualnym.
3. Rozdział materiałów budowlanych dokonywany jest na okresy roczne i kwartalne.

§ 5. 1. Rozdział materiałów budowlanych o niedostatecznej podaży powinien być dokonywany z uwzględnieniem następujących kryteriów:

- 1) dla wsi — potrzeb regionów intensyfikujących produkcję rolną i zapewniających wysoką towarowość tej produkcji oraz specjalizację produkcji zwierzęcej, jak również potrzeb inwestorów indywidualnych, posiadających budowlane księżeczki spółdzielni oszczędnościowo-pozyczkowych,

- 2) dla miasta — rozmiarów inwestycji i remontów planowanych do realizacji w danym roku przez ludność.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług po porozumieniu z Ministrami Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska i Rolnictwa ustali szczegółowe zasady i tryb rozdziału oraz sprzedaży materiałów budowlanych.

§ 6. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Zarząd Główny Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami nadzorującymi jednostki zbytu materiałów budowlanych i organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, przeprowadzą w granicach nakładów inwestycyjnych, określonych w planach, rekonstrukcję organizacyjno-techniczną magazynów, składów i innych placówek handlowych sprzedających materiały budowlane.

2. Rekonstrukcja, o której mowa w ust. 1, powinna zapewnić w szczególności:

- 1) specjalizację sieci handlowej,
- 2) wprowadzenie do obrotu oraz intensyfikację sprzedaży nowych materiałów i urządzeń technicznych,
- 3) prowadzenie w miarę potrzeby poradnictwa w zakresie doboru właściwych materiałów do budownictwa indywidualnego,
- 4) organizowanie obrotu materiałami pochodzącymi z produkcji lokalnej ze źródeł miejscowych,
- 5) rozszerzenie kompletowania potrzebnych nabywcom materiałów budowlanych.

§ 7. 1. Materiały budowlane nie zakupione przez poszczególne grupy nabywców uspołecznionych przeznaczają się do sprzedaży nabywcom indywidualnym.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług oraz terenowe organy administracji państwowej zapewnią kontrolę obrotu materiałami budowlanymi przeznaczonymi na zaopatrzenie rynku.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Handlu Wewnętrznego i Usług, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Rolnictwa i innym zainteresowanym ministrom oraz organom administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 9. Traci moc uchwała nr 117 Rady Ministrów z dnia 25 maja 1973 r. w sprawie zaopatrzenia rynku w materiały budowlane (Monitor Polski Nr 27, poz. 167).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

ZARZĄDZENIE Nr 29 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 kwietnia 1975 r.

w sprawie trybu nadawania odznaki honorowej „Zasłużony Pracownik Państwowy” oraz ustalenia jej wzoru i sposobu noszenia.

Na podstawie § 20 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. Odznaka honorowa „Zasłużony Pracownik Państwowy”, zwana dalej „odznaką”, jest szacownym wyróżnieniem nadawanym za wybitne osiągnięcia w pracy zawodowej szczególnie zasłużonym pracownikom pań-

stwowym. Przy nadawaniu odznaki bierze się także pod uwagę postawę społeczną pracownika.

§ 2. Odznaka może być nadana również osobom, które przestały być pracownikami państwowymi w związku z przejściem na emeryturę lub rentę albo do innej pracy.

§ 3. 1. Odznaka wykonana jest z metalu koloru złotego, w kształcie owalu, o szerokości i wysokości 26 mm.

Na stronie licowej w otoku o szerokości 3,5 mm z napisem: „Zasłużony Pracownik Państwowy” i stylizowanym wieńcem laurowym przewiązany wstęgą z dołu znajduje się wypukła emaliowana tarcza z rysunkiem konturowym mapy Polski, w górnej części koloru białego, w dolnej czerwonego. Pośrodku mapy znajduje się złożony napis „PRL” wykonany ozdobną kursywą. Odznaka zawieszona jest na metalowej baretce koloru złotego w kształcie pięciokąta o wymiarach 23 mm, 2 × 13 mm i 2 × 4 mm, połączonej z odznaką trzyczęściowym ogniwem. Na stronie licowej górną prostokątną część baretki zajmuje stylizowany pas liści laurowych. Wysokość baretki z ogniwami wynosi 14 mm.

2. Wzór odznaki określa załącznik do zarządzenia.

§ 4. 1. Wniosek o nadanie odznaki zgłasza właściwy minister lub wojewoda po zasięgnięciu opinii właściwej instancji związku zawodowego.

2. Wniosek o nadanie odznaki powinien zawierać uzasadnienie, zawierające charakterystykę pracy zawodowej i postawy społecznej pracownika.

§ 5. Odznakę nadaje się z okazji Święta Pracy — 1 maja, Święta Odrodzenia Polski — 22 lipca oraz przejścia na emeryturę.

§ 6. 1. Wraz z odznaką osoba wyróżniona otrzymuje legitymację, stwierdzającą nadanie odznaki.

2. Odznakę wręcza w imieniu Prezesa Rady Ministrów właściwy minister lub wojewoda.

§ 7. Odznakę nosi się na prawej stronie piersi.

§ 8. Ewidencję osób wyróżnionych odznaką prowadzi Urząd Rady Ministrów.

§ 9. Utrata odznaki następuje w razie skazania osoby wyróżnionej na karę pozbawienia praw publicznych, w razie stwierdzenia, że jej nadanie nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd, lub jeżeli osoba wyróżniona stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 10. Nadanie i utratę odznaki odnotowuje się w aktach personalnych pracownika.

§ 11. Przepisy zarządzenia dotyczące ministrów stosuje się również do kierowników urzędów centralnych, a przepisy dotyczące wojewodów — również do prezydentów miast wyłączonych z województw.

§ 12. Tryb nadawania odznaki pracownikom organów, o których mowa w § 26 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 300), oraz zasady prowadzenia ewidencji osób wyróżnionych odznaką w tym trybie określają odrębne przepisy.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Załącznik do zarządzenia nr 29
Prezesa Rady Ministrów z dnia
16 kwietnia 1975 r. (poz. 72).

WZÓR ODZNAKI HONOROWEJ „ZASŁUŻONY PRACOWNIK PAŃSTWOWY”

73

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 3 kwietnia 1975 r.

w sprawie opłaty za przeprowadzenie szczepień ochronnych osób wyjeżdżających za granicę.

Na podstawie § 10 ust. 11 uchwały nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalenia cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski Nr 40, poz. 233) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za przeprowadzenie szczepień ochronnych, wymaganych w związku z wyjazdem za granicę, bez względu na liczbę i rodzaj dokonanych szczepień, pobiera się opłatę w wysokości 80 zł. Opłata ta obejmuje koszty szczepionek oraz wydania międzynarodowej książeczki zdrowia.